Număr(atribuit prin PIGD):4-25063487-32-5r-07052025
Dosarul nr. 5r – 147/2025

H O T Ă R Â R E
În numele Legii

17 iulie 2025 **mun. Hîncești**

Judecătoria Hîncești, sediul Central, Republica Moldova,
Instanţa de judecată, compusă din:

Preşedintele ședinței,
judecător Stanislav Rău
Grefier Alexandra Munteanu

În ședința de judecată s-a prezentat
Agentul constatator Șef al SP nr. 1 (Hîncești) Frunză Anatolie
Contravenientul Bînzari Natalia

a examinat în şedinţă de judecată publică, în limba de stat, contestația depusă de către avocatul Sergiu Tabără în interesele lui Bînzari Natalia, a.n.*****, IDNP:*****, dom. *****, împotriva procesului- verbal cu privire la contravenție și a deciziei contravenționale seria și nr. MAI06 353385 din 15 aprilie 2025, privind aplicarea sancțiunii sub formă de amendă în mărime de 500 unități, în baza art.47[1] alin.(1) Cod contravențional, și

A C O N S T A T A T :

La 07.05.2025, în secția evidență și documentare procesuală a Judecătoriei Hîncești, sediul Central, a parvenit spre examinare conform competenței contestația depusă de avocatul Sergiu Tabără în interesele lui Bînzari Natalia, împotriva procesului- verbal cu privire la contravenție și a deciziei contravenționale seria și nr. MAI06 353385 din 15 aprilie 2025, privind aplicarea sancțiunii sub formă de amendă în mărime de 500 unități, în baza art.47[1] alin.(1) Cod contravențional.

Se solicită în prezenta contestație: admiterea integrală a contestației; anularea procesului verbal cu privire la contravenție nr. MAI06 353385 din 15.04.2025, încheiat de Șeful SP nr. 1, a IP Hîncești Frunză Anatolie, în baza art. 47[1] alin. (1) Cod contravențional, și a deciziei de sancționare din aceiași dată cu încetarea procesului contravențional intentat în privința lui Bînzari Natalia din motivul lipsei faptului contravenției.

Potrivit contestației se indică faptul că, la data de 15.04.2025 agentul constatator Brînză Anatolie a întocmit prezentul proces verbal cu privire la contravenție nr. MAI06 353385, prin care Bînzari Natalia, a fost sancționată în baza art. 47^1 alin. (1) Cod contravențional cu amendă în mărime de 500 unități convenționale, ceea ce constituie 25 000 lei. Potrivit procesului verbal contestat, lui Bînzari Natalia i se impută faptul că, în cursul anului 2024, ar fi acceptat mijloace financiare prin intermediul aplicației PSB în total 11 transferuri bănești, cu scopul de ași exercita votul în favoarea unui candidat electoral la alegerile prezidențiale și referendumul constituțional din toamna anului 2024. Consideră că, procesul- verbal este nelegal și netemeinic.

Prezenta contestație se întemeiază în baza art. 448, 375 Cod contravențional.

În cadrul ședinței judiciare contestatara Bînzari Natalia a comunicat instanței că, nu a primit nici-o sumă bănească pentru a vinde votul, despre acele date nu cunoaște nimic, căci nu a primit nici-un ban, când s-au început voturile cu cinci ani în urmă a fost o femeie la poarta ei, și a solicitat să îi dea buletinul, numărul de telefon și să se semneze.Pe acele persoane nu le cunoaște dar au zis că au solicitat datele personale, dar au zis că au solicitat pentru a forma lista și ai chema la vot.Personal nu le cunoaște, nu s-au prezentat, în anul 2024, după alegeri și referendum a telefonat-o o doamnă și a întrebat-o dacă a fost la alegeri și pe cine a votat, atunci a întrebat-o ce o interesează pe ea și a întrebat-o de soț, și ia comunicat că fiecare răspunde pentru el.Numărul de telefon cu ultimele cifre 511 îi aparține, nu cunoaște nimic de mesajele din luna octombrie a anului 2024, primește mesaje doar când trebuie să achite creditul, alt gen de mesaje nu a primit. A solicitat ca contestația să fie admisă, iar procesul verbal și decizia de sancționare să fie respinse.

Avocatul Sergiu Tabără în ședința de judecată a optat pentru admiterea contestației cu respingerea procesului verbal cu privire la contravenție și încetat din motivul lipsei faptelor contravenționale, sau după caz anularea procesului verbal. Suplimentar a declarat că, procesul verbal cu privire la contravenție este întocmit cu abateri de procedură, semnificative, care atrag nulitatea acestora în baza art. 445 Cod contravențional, iar faptele incriminate nu sunt probate prin probe concludente care ar permite examinarea fără nici-un dubiu.Instanța deține putearea pentru a emite o hotărâre de condamnare împotriva contestatarei, căci învinuirea este una confuză și nu este clară. Nu este perioada, la materiale lipsesc probele, bonurile de plată, extrasul din conturile bancare, doar prin simpla existență a mesajelor nu este posibil date au fost sau poate pot fi legate cu altă aplicație. Faptul că nu este perioada delimitată când a fost comisă infracțiunea este posibil de specificat că termenul curgerii poate fi început de la 01.01.2024 și a intervenit termenul de prescripție.

Agentul constatator Frunză Anatolie în cadrul ședinței judiciare a solicitat menținerea menținerea procesului verbal cu privire la contravenție.

Studiind materialele cauzei, audiind participanții la proces, instanţa de judecată consideră contestația întemeiată și care urmează a fi admisă, invocând următoarele considerente bazate pe cercetarea completă şi nepărtinitoare, călăuzindu-se de lege a tuturor probelor propuse spre administrare în cadrul cercetării:

Potrivit prevederilor art.448 alin. (1) Cod contravenţional „contravenientul, victima sau reprezentantul acestora, procurorul, dacă este parte în cauza contravenţională, în cazul în care nu sunt de acord cu decizia agentului constatator sau în cazul în care aceasta a fost emisă cu încălcarea normelor procesuale stabilite de prezentul cod, sînt în drept să conteste decizia emisă asupra cauzei contravenţionale. Termenul de contestare a deciziei agentului constatator este de 15 zile de la data emiterii acesteia sau, pentru părţile care nu au fost prezente la şedinţa de examinare a cauzei contravenţionale, de la data înmînării copiei de pe decizia respectivă în condiţiile art.447/1 alin.(8)".Alin.(3) „persoana faţă de care a fost emisă decizia şi care a lipsit atît la examinarea cauzei, cît şi la pronunţarea deciziei şi nu a fost informată despre decizia emisă poate contesta decizia agentului constatator şi peste termen, dar nu mai tîrziu de 15 zile de la data începerii executării sancţiunii contravenţionale sau a perceperii despăgubirii materiale". (4) Contestaţia împotriva deciziei emise asupra cauzei contravenţionale se depune la autoritatea din care face parte agentul constatator, conform competenţei teritoriale, care a examinat cauza.

În cauza data este evident că, la 15.04.2025 ora 08:50, agentul constatator Frunză Anatolie a întocmit procesul-verbal cu privire la contravenție și a emis decizia de sancționare în privinţa lui Bînzari Natalia prin care a fost recunoscută vinovată de comiterea contravenției prevăzute de art. 47^1 alin.(1) Cod contravenţional și aplicată față de aceasta sancțiunea contravențională sub formă de amendă în mărime de 500 unități convenționale, ceia ce constituie suma de 25 000 lei.

Examinând susținerile expuse în conținutul contestației, coroborate cu declarațiile verbale ale contestatarei formulate în cadrul ședinței de judecată, instanța urmează a aprecia temeinici acestora prin prisma probatoriului administrat în cauză, în raport cu dispozițiile legale incidente și circumstanțele speței.

Potrivit materialelor cauzei, instanța reține că, procesul- verbal cu privire la contravenție a fost întocmit în prezența contestatarei, fapt confirmat prin semnătura acesteia aplicată în procesul verbal. Semnătura respectivă atestă nu doar prezența la întocmirea actului, ci și luarea la cunoștință de conținutul acestuia.

Totodată, din actele aflate la dosar rezultă că o copie a procesului- verbal întocmit în privința sa, ia fost înmânată contestatarei.

În conformitate cu dispoziția art.448 alin.(4) CC la 30.04.2025 cet. Bînzari Natalia prin reprezentantul său avocatul Tabără Sergiu a înregistrat la autoritatea din care face parte agentul constatator IP Hîncești, conform competenţei teritoriale, care a examinat cauza, contestația împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție și deciziei emise asupra cazului contravențional.

Având în vedere cele reținute mai sus, instanța constată că cet. Bînzari Natalia a depus în interiorul termenului legal contestația împotriva deciziei de sancționare.

În temeiul art. 440 alin. (1) Cod contravenţional, constatarea faptei contravenţionale înseamnă activitatea, desfăşurată de agentul constatator, de colectare şi de administrare a probelor privind existenţa contravenţiei, de încheiere a deciziei privind examinarea contravenţiei în temeiul constatării agentului constatator sau procesului-verbal cu privire la contravenţie, de aplicare a sancţiunii contravenţionale sau de trimitere, a dosarului, după caz, funcţionarului abilitat să examineze cauza contravenţională, din cadrul autorităţii din care face parte agentul constatator, în instanţa de judecată sau în alt organ spre soluţionare.

În conformitate cu prevederile art.458 alin. (1) Cod contravenţional, examinând cauza contravenţională, instanţa de judecată este obligată să determine: caracterul veridic al contravenţiei imputate; existenţa cauzelor care înlătură caracterul contravenţional al faptei;

vinovăţia persoanei în a cărei privinţă a fost pornit procesul contravenţional; existenţa circumstanţelor atenuante şi/sau agravante; necesitatea sancţionării şi, după caz, caracterul sancţiunii contravenţionale; alte aspecte importante pentru soluţionarea justă a cauzei. Pentru respectarea garanţiilor procedurale specifice în materie contravențională, în ceea ce priveşte dreptul la un proces echitabil printre care şi prezumţia de nevinovăţie prevăzută de art. 6 § 2 din Convenţia Europeană a Drepturilor Omului, instanţa de judecată verifică legalitatea şi temeinicia procesului-verbal cu privire la contravenţie şi sancţiunea aplicată.

În ceea ce priveşte fapta contravenţională imputată și modul de încadrare juridică stability de agentul constatator, instanţa constată că în conformitate cu art. 374 alin. (3) Cod contravențional, procesul contravențional se desfășoară pe principii generale de drept contravențional, în temeiul Constituției, al prezentului cod, al Codului de procedură penală, precum și al normelor dreptului internațional și ale tratatelor internaționale cu privire la drepturile și libertățile fundamentale ale omului la care Republica Moldova este parte.

Reeșind din art. 7 alin. (1) Cod de procedură penală, procesul penal se desfășoară în strictă conformitate cu principiile și normele unanim recunoscute ale dreptului internațional, cu tratatele internaționale la care Republica Moldova este parte, cu prevederile Constituției Republicii Moldova și ale prezentului cod. Alineatul (8) al aceleiași norme de drept prevede, că hotărârile definitive ale Curții Europene a Drepturilor Omului sunt obligatorii pentru organele de urmărire penală, procurori și instanțele de judecată.

După cum rezultă din articolul 425 Cod contravențional**,** probele sînt elemente de fapt, dobândite în modul stabilit de prezentul cod, care servesc la constatarea existenței sau inexistenței contravenției, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăției şi la cunoașterea altor circumstanțe importante pentru justa soluționare a cauzei.

Aprecierea forței probante a mijloacelor de probă este de competența organului investit cu soluționarea cauzei contravenţionale, potrivit convingerii sale pe care şi-a format-o cercetând toate probele administrate în raport cu circumstanțele constatate ale cauzei şi călăuzindu-se de lege. Nici o probă nu are valoare prestabilită. Sînt admisibile probele pertinente, concludente şi utile, administrate în conformitate cu prezentul cod. Procesului contravențional se aplică în mod corespunzător prevederile Codului de procedură penală cu privire la mijloacele de probă şi la procedeele probatorii, cu excepţiile prevăzute de prezentul cod.

Ca urmare, în materie contravențională au fost recunoscute garanțiile procedurale specifice în materie penală în ceea ce privește dreptul la un proces echitabil, printre care și prezumția de nevinovăție, prevăzută de alin. (2) al art. 6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului. (Zilibergerg împotriva Moldovei (§ 35, din 01 februarie 2005), Angel împotriva României (§ 52, din 04 octombrie 2007) sau Ozturk împotriva Germaniei (din 21 februarie 1994).

Această împrejurare fundamentează la nivel de principiu că, sarcina probei în procedura contravenționala desfășurata în fața instanței de judecata revine în primul rând organului constatator și, în condițiile în care acesta face dovada vinovăției, făptuitorul urmează să-și probeze nevinovăția.

Cu privire la temeinicia procesului-verbal, instanța evidențiază că forța probantă a proceselor – verbale este lăsată la latitudinea fiecărui sistem de drept, putându-se reglementa importanța fiecărui mijloc de probă, însă instanța are obligația de a respecta caracterul echitabil al procedurii în ansamblu atunci când administrează și apreciază probatoriul. (cauza Bosoni v. Franța, hotărârea din 7 septembrie 1999).

În raport cu cele enunțate, art. 425 alin. (2) al Codului contravențional cuprinde dispoziții exprese cu privire la forța probantă a procesului – verbal cu privire la contravenție, fiind reglementat că, în calitate de probe se admit elementele de fapt constatate prin intermediul următoarelor mijloace: procesul verbal cu privire la contravenţie, procesul-verbal de ridicare a obiectelor şi documentelor, procesulverbal de percheziţie, explicaţiile persoanei în a cărei privinţă a fost pornit proces contravenţional, depoziţiile victimei, ale martorilor, înscrisurile, înregistrările audio sau video, fotografiile, corpurile delicte, obiectele şi documentele ridicate, constatările tehnico-ştiinţifice şi medico-legale, raportul de expertiză.

Ulterior, instanța reține că, legiuitorul în art. 442 alin. (1) Cod contravențional, a definit procesul verbal cu privire la contravenție, ca fiind un act prin care se individualizează fapta ilicită şi se identifică făptuitorul. Mai mult, a fost legiferat și faptul că, procesul-verbal se încheie de agentul constatator pe baza constatărilor personale şi a probelor acumulate, în prezența făptuitorului sau în absența lui. Fiind întocmit de un agent al statului aflat în exercițiul funcțiunii, procesului verbal de contravenţie trebuie să i se recunoască valoare probatorie sub aspectul constatării stării de fapt.

În acest sens este de remarcat că în jurisprudenţa Curţii Europene a Drepturilor Omului de la Strasbourg se reţine în mod constant că prezumţiile nu sunt în principiu contrare Convenţiei.

Astfel, în Hotărârea pronunțată în cauza Salabiaku contra Franţei, Curtea a reţinut că prezumţiile sunt permise de Convenţie dar nu trebuie sa depăşească limitele rezonabile ţinând seama de gravitatea mizei și prezervând drepturile apărării.

În această ordine de idei și din interpretarea art. 425 alin. (2) și 442 alin. (1) al Codului contravențional, rezultă că procesul – verbal cu privire la contravenție nu face dovada cu privire la încadrarea în drept și situația faptică stabilită de agentul constatator, urmând a fi examinat în raport cu actele existente la dosar.

Reieșind din normele legale sus enunțate, dar şi analizând circumstanțele cauzei contravenționale, instanța de judecată remarcă faptul că agentul constatator nu a acumulat probe suficiente şi verosimile întru susținerea actului de constatare și propunerii de sancționare, mai mult, nu a demonstrat vinovăția lui de comiterea contravenției imputate.

Pentru a determina cui îi revine sarcina probei, trebuie să se stabilească mai întâi dacă fapta de care este acuzat petentul constituie „acuzaţie în materie penală”, în sensul art. 6 din Convenţie. Criteriile folosite în mod constant în jurisprudenţa Curţii pentru a se vedea daca o acuzaţie constituie „acuzaţie în materie penală” sunt următoarele: clasificarea faptei potrivit dreptului naţional – potrivit dreptului intern, fapta săvârșită de petiţionar atrage răspunderea contravenţională; natura faptei incriminate, dacă se adresează tuturor cetăţenilor și are aplicabilitate generală; natura și gravitatea sancţiunii aplicate.În ceea ce privește sancţiunea amenzii, elementul esenţial în funcţie de care Curtea analizează aplicabilitatea art. 6 este caracterul preventiv și punitiv, deci, scopul acesteia. Astfel, chiar în ipoteza în care cuantumul amenzii contravenţionale este unul redus, art.6 va fi aplicabil sub aspect penal, atât timp cât amenda este un mijloc de constrângere a petentului și o măsură de prevenire a săvârșirii de noi fapte, ea neavând, deci, caracterul unei despăgubiri pentru acoperirea unui prejudiciu.

Având în vedere cele trei criterii menţionate mai sus, faptele de care este acuzat petentul reprezintă acuzaţii în materie penală în sensul art. 6 din Convenţie, acesta beneficiind de prezumţia de nevinovăţie. Sarcina probei îi revine agentului constatator. Cu respectarea principiului prezumţiei de nevinovăţie, al egalităţii armelor, a contradictorialităţii și al dreptului la apărare impuse de exigenţele art. 6 din Convenţie și prevăzute de Codul contravenţional, s-a oferit posibilitatea propunerii de probe către ambele părţi.

În ordinea celor menționate, instanța de judecată reține că existența faptei contravenționale și comiterea acesteia cu vinovăție de către persoana indicată în procesul verbal contravențional, trebuie să fie demonstrate potrivit principiului dincolo de orice dubiu rezonabil. Instanța de judecată reține că la materialele cauzei contravenționale nu există nici o probă administrată potrivit prevederilor art. 425 CC, care să demonstreze potrivit principiului dincolo de orice dubiu rezonabil că, Bînzari Natalia a comis fapta incriminată.

În acest sens, instanța de judecată reține că, la procesul-verbal cu privire la contravenție seria ***** din 15.04.2025 întocmit în privința Brînză Natalia, sunt anexate anumite înscrisuri, însă acestea nu întrunesc condițiile legale pentru a fi reținute ca probe apte să susțină în mod obiectiv și convingător faptele constatate de agentul constatator.

Or, înscrisurile anexate nu oferă o reprezentare clară și completă a împrejurărilor în care a fost săvârșită pretinsa contravenție și nu permit verificarea obiectivă a celor reținute în procesul- verbal. Acestea nu pot fi considerate suficiente pentru a înlătura dubiul rezonabil asupra vinovăției persoanei vizate, fiind lipsite de forță probantă autonomă.

Astfel, instanța constată că respectivele documente nu permit verificarea în mod concludent și imparțial a celor reținute de agentul constatator, nefiind coroborate cu alte mijloace de probă sau nefiind susținute de o relatare detaliată, coerentă și verificabilă a faptei pretinse. În lipsa unui probatoriu suficient și convingător, instanța nu poate da eficiență procesului-verbal contestat, reținând că sarcina probei privind existența contravenției și vinovăția persoanei vizate revine exclusiv organului constatator. Or, instanța de judecată reține că în cauzele contravenționale, persoana împotriva căruia a fost pornit procesul contravențional beneficiază de prezumția de nevinovăție, principul fundamental consacrat de art. 375 alin. (1) CC, potrviti căruia orice orice îndoială care nu poate fi înlăturată în mod rezonabil în procesul probatoriu se interpretează în favoarea persoanei vizate.

În virtutea acestui principiu, sarcina de a dovedi existența faptei contravenționale, caracterul ilicit al acesteia și vinovăția persoanei revine integral autorității care a pornit procesul contravențional, iar instanța nu poate pronunța o hotărâre de sancționare în lipsa unor probe clare, pertinente și concludente, administrate cu respectarea garanțiilor procedurale.

Prin urmare în condițiile în care materialele cauzei nu oferă certitudine asupra comiterii faptei imputate sau asupra participării nemijlocite a persoanei vizate, instanța nu poate reține vinovăția acesteia, iar îndoiala trebuie interpretată în favoarea sa.

În speță, existența faptei contravenționale și eventuala comitere a acesteia de către acuzatul contravențional urma să fie demonstrată potrivit standardului dincolo de orice dubiu rezonabil însă agentul statului nu a administrat careva probe care să permită formarea unei concluzii certe că, Bînzari Natalia a comis fapta stabilită de art. 47^1 alin. (1) CC.

Potrivit art. 47^1 alin.(1) din Codul contravenţional, constituie contravenţie şi se sancţionează cu amendă de la 500 la 750 de unităţi convenţionale: pretinderea, *acceptarea* sau primirea, personal sau prin mijlocitor, de către un alegător a bunurilor, serviciilor, privilegiilor sau avantajelor sub orice formă, care nu i se cuvin, pentru sine sau pentru o altă persoană, în scopul exercitării sau al neexercitării unor drepturi electorale în cadrul alegerilor, inclusiv al alegerilor regionale, dacă fapta nu constituie infracţiune.

Referitor la cauza supusă judecății, s-a constatat că, prin decizia cuprinsă în procesul-verbal seria ***** din 15.04.2025, încheiat de către agentul constatator din cadrul Inspectoratului de Poliție Hîncești Frunză Anatolie, contestatara Bînzari Natalia a fost sancţionată cu amendă în mărime de 500 unităţi convenţionale, în baza art. 47^1 alin. (1) din Codul contravenţional, fiind reţinut în sarcina acestuia că, în perioada anului 2024 a acceptat mijloace financiare prin intermediul aplicaţiei PSB , total 11 transferuri bănești cu scop de aşi exercita votul în favoarea

unui candidat electoral la alegerile prezidențiale şi a Referendumului Constituţional din toamna anului 2024.

Obiectul material sau imaterial al contravenției de corupere electorală pasivă este desemnat prin sintagma "bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă".

Latura obiectivă a contravenției specificate la art.47[1] Cod contravenţional constă în fapta prejudiciabilă exprimată în acțiunea de pretindere, acceptare sau primire, personal sau prin mijlocitor, de către un alegător a bunurilor, serviciilor, privilegiilor sau avantajelor sub orice formă.Modalitatea normativă a acțiunii prejudiciabile de acceptare și primire a mijloacelor bănești, ce este incriminată petentului, constituie acceptarea și recepționarea efectivă a mijloacelor bănești de către făptuitor.

Potrivit cadrului procedural instituit prin art. 425 alin. (4) din Codul contravenţional, prin care legislatorul a stabilit că nici o probă nu are o valoare prestabilită, simplul fapt al întocmirii procesului-verbal cu privire la contravenţie este insuficient pentru tragerea persoanei la răspundere contravenţională. În acest context, agentul constatator a aplicat sancţiunea contravenţională doar în baza propriilor presupuneri, nefiind prezentate alte probe care să demonstreze vinovăţia petentului.

Se reține că, omisiunea respectivă nu a fost compensată de către agentul constatator nici în ședința de judecată. Instanța de judecată reține că sarcina demonstrării faptelor indicate în procesul verbal contravențional revine agentului statului și nu poate fi inversată în sensul obligării acuzatului să și demonstreze nevinovăția sa. Ori, nevinovăția se prezumă până în momentul în care este răsturnată în conformitate cu prevederile CC.

În concret, se constată că agentul constatator nu a făcut referire la probele care i-ar fi permis să conchidă că, Bînzari Natalia a comis fapta respectivă, or, instanței de judecată nu i-au fost prezentate probe concludente și pertinente care să ateste că, Bînzari Natalia a acceptat careva mijloace bănești, agentul constatator întemeindu-și soluția de sancționare doar pe simpla constatare și anume că a primit mesaje pe telefonul său mobil. Or, această constatare nu este susținută de niciun alt mijloc de probă relevant și concludent care să permit verificarea obiectivă a celor invocate. Mai mult, fapta reținută nu este prevăzută expres de legislația contravențională ca fiind sancționabilă, în lipsa unei norme juridice care să o califice în mod clar drept contravenție și să stabilească o pedeapsă corespunzătoare.

Mai mult ca atât, contestatara a declarat în fața instanței că, în afară de mesajele referitoare la necesitatea achitării creditului, nu a recepționat alte tipuri de mesaje pe telefonul mobil și nu a observat prezența unor comunicări de altă natură.

Această declarație a fost consecventă pe parcursul examinării cauzei și nu a fost infirmată de niciun mijloc de probă concludent prezentat de agentul constatator ori de alt participant la proces.

În lipsa unor dovezi clare să demonstreze contrariul, instanța apreciază că simpla menționare a agentului constatator în procesul- verbal nesusținută de confirmări tehnice (ex. Capturi de ecran, extras de mesagerie, înregistrări sau declarații coroborate), nu poate prevala asupra unei declarații directe, făcute sub propria răspundere și trebuie apreciată cu prudență sporită.

Prin urmare, instanța reține că nu sunt întrunite condițiile de certitudine necesare pentru constatarea caracterului probator al mesajelor pretins expediate, iar orice dubiu în acest sens urmează a fi interpretat în favoarea persoanei vizate.

În speță, ***lipsa unor dovezi clare*** privind recepționarea celor 11 mesaje prin care a acceptat mijloace financiare cu scop de aşi exercita votul în favoarea unui candidat electoral la alegerile prezidențiale şi a Referendumului Constituţional din toamna anului 2024 - anulează temeinicia sancționării.

Instanța reșine că, deși procesul verbal contravențional a fost întocmit în formă scrisă, la punctul 4 al acestuia – rubrica rezervată menționării date și orei săvârșirii pretinsei contravenții (ziua, luna, anul, ora) – nu a fost indicat niciun element temporal.

Această omisiune constituie o deficiență esențială de formă, întrucât împiedică determinarea cu precizie a momentului săvârșirii faptei, ceea ce este esențial nu doar pentru încadrarea juridică a acesteia, ci și pentru asigurarea dreptului la apărare al persoanei vizate.

Potrivit art. 443 alin. (1) lit. a) Cod contravențional al Republicii Moldova, procesul-verbal contravențional trebuie să conțină în mod obligatoriu „data, ora și locul săvârșirii contravenției". Lipsa acestor elemente atrage caracterul incomplet și viciat al actului, afectând valabilitatea sa juridică.

Mai mult, omisiunea indicării datei și orei creează imposibilitatea verificării existenței contravenției în timp și spațiu, punând sub semnul întrebării certitudinea constatării și încălcând prevederile art. 374 Cod contravențional, care impun ca orice faptă să fie dovedită cu probe clare, concludente și legal administrate.

În aceste condiții, instanța apreciază că procesul-verbal contravențional este afectat de o nulitate relativă care aduce atingere drepturilor persoanei vizate și nu poate constitui temei suficient pentru atragerea la răspundere contravențională.

Instanţa atestă şi asupra faptului, că în procesul-verbal contravențional întocmit în prezenta cauză există neconcordanțe de natură să afecteze valoarea probatorie a actului. Astfel, la punctul 12 din procesul-verbal, rubrică destinată menționării obiectelor și probelor prezentate de persoana împotriva căreia a fost pornit procesul contravențional, este indicat expres că „nu au parvenit", fiind consemnată și semnătura persoanei vizate.

În același timp, la punctul 18, care se referă la recunoașterea săvârșirii contravenției și acceptarea sancțiunii aplicate, este inclusă formularea standard: „Recunosc săvârșirea contravenției și accept sancțiunea stabilită, fapt pentru care semnez." Totuși, contravenienta a aplicat semnătura însoțită de mențiunea scrisă de mână ***„nu recunosc".***

Această discrepanță între textul pretipărit din cuprinsul punctului 18 și mențiunea expresă a contravenientei generează un dubiu obiectiv cu privire la poziția reală a acesteia față de fapta imputată și față de conținutul procesului-verbal. Or, semnătura nu poate fi interpretată automat ca exprimare a acordului cu conținutul rubricii, atunci când este însoțită de o declarație contrară.

Astfel, orice îndoială care nu poate fi înlăturată în mod rezonabil urmează a fi interpretată în favoarea persoanei vizate. Întrucât procesul-verbal conține formule contradictorii și nu este clar dacă persoana a recunoscut sau nu săvârșirea faptei, instanța nu poate reține cu certitudine existența unei poziții de recunoaștere a vinovăției.

Prin urmare, în lipsa unor alte probe clare și concludente care să confirme comiterea faptei, instanța apreciază că nu este întrunit standardul probator necesar pentru a atrage răspunderea contravențională.

În opinia instanţei de judecată, faptul că persoana ar apare pe o listă de presupuse persoane implicate sau că ar fi instalat o aplicaţie, în condiţiile în care nu există dovezi clare despre data, suma sau beneficiul concret (bani extraşi, primiţi sau folosiţi), nu este suficient pentru a demonstra vinovăţia dincolo de orice îndoială rezonabilă, nici măcar în cadrul unei proceduri contravenţionale. Lista de persoane invocată de agentul constatator (din care ar face parte şi contravenienta) nu este, prin ea însăşi, un mijloc de probă concludent, acumulată în corespundere cu prevederile art.93-94 din Codul de procedură penală sau art.425 din Codul contravenţional. Legat de sursa informaţiei privind acceptarea mijloacelor băneşti de către contravenient, instanţa de judecată atestă că aceasta este invocată drept fiind raportul de analiză informaţional criminală efectuat în cauza penală nr.2023970322 conform elementelor constitutive ale infracţiunii prevăzute de art.181^3 şi art.243 alin.(3) lit.a) şi b) din Codul penal.

Datele din acel raport, nu se referă expres/nemijlocit la persoana contravenientei şi nu reflectă date personale ale acestei persoane sau alte date care în alt mod ar identifica-o drept

parte a investigaţiei. Or, nu este clar din care considerente agentul constatator consideră acest raport de analiză informaţional-criminală efectuat în cauza penală nr.2023970322 conform elementelor constitutive ale infracţiunii prevăzute de art.181^3 şi art.243 alin.(3) lit.a) şi b) din Codul penal ca fiind probă, aşa cum prevederile art.425 alin.(2) din Codul contravenţional. Calificând acest raport ca şi înscris pentru a-l putea considera mijloc de probă în sensul articolului 425 din Codul contravenţional, instanţa de judecată atrage atenţia că el nu a fost administrat în cadrul procedurii contravenţionale de raport.

De asemenea, raportul indicat supra nu poate fi considerat probă nici prin prisma încheierii judecătorului de instrucţie Vladislav Negru nr.13-2240/2025 din 01.04.2025 privind autorizarea folosirii datelor obţinute în urma măsurilor speciale de investigaţie din cauza penală nr. 2023970322 în cauza contravenţională pornită în baza art.47^1 din Codul contravenţional şi mandatului judecătoresc, or raportul de analiză informaţional criminală nu constituie actul (proces verbal) prin care se consemnează măsurile speciale de investigaţie în corespundere cu prevederile art.136 din Codul de procedură penală.

Cu privire la, raportul de analiză informaţional-criminală efectuat în cauza penală nr.2023970322 conform elementelor constitutive ale infracţiunii prevăzute de art.181^3 şi art.243 alin.(3) lit.a) şi b) din Codul penal conţine menţiunea „a se utiliza doar în cadrul cauzei penale”, iar prin încheierea judecătorului de instrucție prin care s-a autorizat utilizarea probelor obţinute în cauza penală nr.2023970322 pornită conform elementelor constitutive ale infracţiunii prevăzute de art.181^3 şi art.243 alin.(3) lit.a) şi b) din Codul penal în cauza contravenţională RAP01433516, s-au menţionat care date anume urmează a fi folosite, şi anume:ordonanţa procurorului privind efectuarea măsurii speciale de investigaţie;încheierea şi mandatul judecătorului de instrucţie al judecătoriei Chişinău sediul Ciocana;procesul verbal privind consemnarea măsurii speciale de investigaţie; ordonanţa procurorului privind aprecierea pertinenţei rezultatelor măsurilor speciale de investigaţie.

Raportul de analiză informaţional-criminală efectuat în cauza penală nr.2023970322 nu s-a autorizat drept folosire în cadrul altei cauze, mai exact în cauza contravenţională din speţă.

La fel, înscrisul indicat supra, cît şi pretinsa probă ce derivă din acesta – tabelul listă cu persoana şi numărul de SMS-uri primite, nu pot fi considerate drept probe admisibile administrate legal şi care ar putea fi puse la baza hotărârii. Or, instalarea unei aplicaţii care ar putea permite extragerea de bani nu înseamnă că a și fost folosită în acest scop. Este o prezumţie, şi prezumţiile nu pot ţine loc de probatoriu efectiv (de exemplu, înregistrări bancare rapoarte tehnice, declaraţii etc.) care, în cazul de faţă nu a fost prezentat de către agentul constatator.

În opinia instanţei de judecată, legat de acuzaţia adusă contravenientului, se specifică că acesta a primit şi a acceptat mijloace financiare. Însă, din textul înscris la pct. 6 „Fapta contravenţională „ al procesului verbal cu privire la contravenţie nu este clar cum anume şi în care circumstanţe Bînzari Natalia a acceptat mijloace băneşti, fiind cerute probe cu privire la acceptarea banilor în scopul exercitării unor drepturi electorale în cadrul alegerilor, probe ce nu au fost prezentate de către agentul constattor atît la etapa documentării cazului contravenţional, cît şi în şedinţa de judecată. Or, coruperea electorală (art.47^1 din Codul contravenţional) cere o acţiune concretă de primire, pretindere sau acceptare de mijloace băneşti, cu scopul determinat: influenţarea votului.

De asemenea, instanţa reţine, că agentul constatator nu a adus nicio dovadă că în telefonul persoanei supusă răspunderii şi când anume au fost recepţionate mesajele respective de către contravenientă sau dacă acele mesaje au fost în genere accesate sau şi mai mult – utilizate pentru confirmarea pretinderii/ acceptării/ recepţionării/ extragerii/ primirii de mijloace băneşti. Lipsa probei efective afectează grav temeinicia incriminării.

Art. 425 alin. (3) CC RM prevede că aprecierea probelor este facultatea exclusivă a instanței, iar aceasta trebuie să se bazeze pe convingerea formată din analiza obiectivă a probelor. În prezentul caz, nu există în proces date tehnice sau scripturi care să ateste că persoana a primit sau vizualizat mesajele incriminate → Nicio probă directă!

La fel, la dosar nu există o expertiză tehnică privind aplicaţia dată, nu există date bancare/financiare dacă s-a produs un transfer, nu există textul SMS-urilor pretins primite de către contravenient, nu există martori sau altă dovadă (tehnică, materială, testimonială) că persoana dată a acceptat sau şi mai mult - extras bani sau a primit fonduri prin intermediul acelei aplicaţii.

Una din probele de bază la care s-a referit agentul constatator constituie procesul verbal de examinare din 26 mai 2025 prin care s-a constatat, că nr. de telefon 78243511 aparţine cet. Bînzari Natalia şi ultima a primit 11 mesaje prin intermediul aplicaţiei PSB.

În opinia instanței de judecată, informația de la instituția de telecomunicații, precum că contestatara Bînzari Natalia a primit 11 sms de intrare prin aplicaţia PSB pe numărul său mobil 78243511, abonat Moldcell, nu este suficient pentru acuzarea persoanei conform prevederilor art.47[1] al.(1) Cod contravenţional. Or, instanța admite că contestatara a avut instalată în telefonul său mobil aplicația PSB, însă în lipsa conținutului SMS-ului ce ar confirma acceptarea banilor, nu este suficient de a acuza persoana de comiterea contravenției pevăzute de art.47[1] al.1 Cod contravenţional.

Astfel, agentul constatator, supunând persoana răspunderii contravenţionale, nu a stabilit o legătură funcţională între aplicaţia menţionată la care face referire şi un comportament electoral concret (ex: vot cumpărat) al contravenientului, cît şi nu a prezentat probe precum că persoana a acceptat fonduri prin intermediul acelei aplicaţii.

În lipsă de probe (elemente de fapt, dobândite în modul stabilit de cod) și în mod voalat, instanța reține că agentul constatator a întocmit procesul-verbal cu privire la contravenție invocând niște concluzii lipsite de suport, neacumulându-se probe ce ar confirma vinovăția lui Bînzari Natalia, or demonstrarea vinovăției unei persoane urmează să fie asigurată cu prezentarea probelor pertinente în raport cu procesul-verbal întocmit, administrate în conformitate cu prevederile legale.

Faţă de cele precizate, instanţa a reţinut că în cauză există un dubiu care nu poate fi înlăturat prin administrarea altor probe, dubiu care profită petentului, potrivit principiului *in dubio pro reo*.

În lumina jurisprudenţei Curţii Europene a Drepturilor Omului, instanţa reţine că acesta este un principiu complementar prezumţiei de nevinovăţie. Înainte de a fi o problemă de drept, principiul in dubio pro reo este o problemă de fapt. Înfăptuirea justiţiei cere ca judecătorii să nu se întemeieze, în hotărârile pe care le pronunţă, pe probabilităţi, ci pe certitudini dobândite pe bază de probe decisive, complete, sigure, în măsură să reflecte realitatea obiectivă.

Potrivit art. 375 alin. (3) din Codul contravenţional și, în special, potrivit principiului in dubio pro reo, toate dubiile care nu pot fi înlăturate în condiţiile legii trebuie apreciate în favoarea persoanei învinuite.

Pentru respectarea principiului prezumţiei nevinovăţiei, simpla constatare ex propriis sensibus a agentului constatator nu este suficientă pentru ca instanţa să stabilească vinovăţia unei persoane.

În condițiile enunțate, instanța de judecată conchide că în speță nu este demonstrat că în acțiunile lui Bînzari Natalia, este întrunită fapta contravenției stabilită de art. 47[1] alin. (1) Cod contravenţional, cît și în speță nu s-a făcut dovada veridicităţii situaţiei de fapt reţinute de către

agentul constatator în procesul-verbal cu privire la contravenţie contestat, prin probe certe și pertinente, astfel încât în favoarea petentului acţionează principiul *in dubio pro reo*.

În hotararea pronunțată în cauza Salabiaku c. Franței, Curtea Europeană a reținut, nuanțat, că prezumțiile sunt permise de Convenție, dar nu trebuie să depășească limitele rezonabile ținând seama de gravitatea mizei și prezervând drepturile apărării (paragraful 28). Prin urmare, prezumția de nevinovăție nu are caracter absolut, dupa cum nici prezumția de veridicitate a faptelor constatate de agent și consemnate în procesul-verbal nu are caracter absolut, dar prezumția de veridicitate nu poate opera decat până la limita la care prin aplicarea ei s-ar ajunge în situația ca persoana învinuită de săvârșirea faptei să fie pusă în imposibilitatea de a face dovada contrarie celor consemnate în procesul-verbal deși din probele administrate de „acuzare" instanța nu poate fi convinsa de vinovăția „acuzatului", dincolo de orice îndoială rezonabilă.

În conformitate cu prevederilor art. 441 alin. (1) lit. a) Cod contravenţional, procesul contravenţional nu poate fi pornit, iar dacă a fost pornit, nu poate fi efectuat şi va fi încetat în cazurile în care: a) nu există faptul contravenţiei.

Potrivit art. 461 alin. (1) CC în cazul în care, pe parcursul judecării cauzei, se constată unul din temeiurile prevăzute la art. 441 instanţa de judecată încetează procesul contravenţional.

În acelaşi context, ca urmare a celor constatate, instanța relevă că decizia de sancționare – adoptată în prezența unor astfel de constatări, poartă un caracter declarativ, neavând suport probatoriu de fapt, respectiv în contextul art. 461 CC al RM, această împrejurare, face incompatibilă menținerea în vigoare a actului de sancționare, respectiv în lipsa unei învinuiri veridice și demonstrate, precum şi în lipsa unor probe care să demonstreze potrivit principiului dincolo de orice dubiu rezonabil, persistența la speță a faptei contravenționale și a comiterii ei de către acuzatul contravențional, prezumția de nevinovăție nefiind răsturnată, instanța atestă inadmisibilitatea tragerii la răspundere contravențională a lui Bînzari Natalia, or o asemenea hotărâre ar atrage inevitabil încălcarea principiilor de drept, iar potrivit prevederilor art. 7 CC, persoana poate fi sancționată numai pentru contravenția în a cărei privință este dovedită vinovăția sa, din care considerente în temeiul prevederilor art.441 alin. (1), lit. a), procesul contravențional pornit urmează a fi încetat **din lipsa faptului contravenției**.

În circumstanţele constatate şi descrise supra, ţinând cont de prevederile art. 425 Cod contravenţional, precum şi de prezumţia de nevinovăţie de care se bucură contravenientul, prezumţie care poate fi răsturnată doar prin probe pertinente, instanţa consideră necesar de a admite ca fiind întemeiată contestația înaintată de Bînzari Natalia împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție seria ***** din 15.04.2025 și a deciziei agentului constatator din data de 15.04.2025, prin care a fost recunoscut vinovat de comiterea contravenției prevăzute în art. 47^1 alin.(1) Cod contravențional, cu încetarea procesului contravenţional din motivul lipsei faptului contravenției.

În temeiul celor elucidate și conducându-se de prevederile art. art. 441 alin.(1) lit.a), 442, 460, 461, 462 Cod contravenţional, instanţa de judecată

h o t ă r ă ș t e :

Se admite contestația depusă avocatul Tabără Sergiu în interesele lui Bînzari Natalia împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție Seria ***** din 15.04.2025 și a deciziei agentului constatator din data de 15.04.2025, prin care a fost recunoscută vinovată de comiterea contravenției prevăzute în art. 47^1 alin.(1) Cod contravențional – ca find întemeiată.

Se anulează procesul contravențional Seria ***** din 15.04.2025 şi decizia de sancționare din 15.04.2025 privind atragerea lui Bînzari Natalia la răspundere contravențională în baza art. 47^1 alin. (1) Cod contravenţional al R.M, cu încetarea procesului contravenţional din motivul lipsei faptului contravenției.

Hotărârea este cu drept de recurs în termen de 15 zile la Curtea de Apel Centru, prin intermediul Judecătoriei Hînceşti.

Preşedintele şedinţei,
judecător **Stanislav Rău**